T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2018 / 187
KARAR NO : 2018 / 255
KARAR TR : 20.04.2018

ÖZET : Türk Telekomünikasyon A.Ş.'de çalışırken Kurumun özelleştirilmesi nedeniyle başka bir kamu kurumuna nakledilen davacının, maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi istemiyle açtığı davanın, ADLİ YARGIYERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : R.Ş.
Vekili : Av. Z. K. A.
Davalı : Türk Telekomünikasyon A.Ş.
Vekili : Av. K. S.

O L A Y : Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Müvekkilinin çalıştığı davalı kurumun özelleştirme kapsamına alındığını, davalı ile nakil hakkı saklı tutarak çalışmaya devam edecek tüm personel için 2. Tip iş sözleşmesi imzalandığını, 04/01/2010 tarihinde davalı kurumca nakil için Devlet Personel Başkanlığına bildirilen müvekkilinin Muğla Orman Bölge Müdürlüğü Muğla Orman İşletme Müdürlüğü emrine nakil olduğunu, düzenlenen maaş nakil ilmühaberinde ek tediye ve ikramiye alacağının da yer alması gerektiğinin tespitine, bunun Devlet Personel Başkanlığına bildirilmesine, 6100 sayılı yasanın 107. Maddesi uyarınca belirsiz alacak davası olarak sonradan artırılmak üzere, ayrıca müvekkilinin yeni kurumuna göreve başladığı 10/05/2010 tarihinden itibaren bu yana birikmiş ikramiye ve ek tediye alacaklarının şimdilik 5000,00 TL sinin davalıdan tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 23. İŞ MAHKEMESİ: 25.03.2016 gün ve E:2016/776 K:2016/119 sayılı kararı ile "Yargıtay Hukuk Genel Kurulu E:2013/22-2094 K:2015/1327 sayılı 13.05.2015 günlü ilamında ".... Uyuşmazlık, 5473 sayılı Kanuna dayalı olarak denge tazminatından kaynaklanan fark ücret alacağına ilişkin davalarda adli yargı mahkemelerinin görevli olup olmadığı noktasında toplanmaktadır. Bilindiği üzere, Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi, 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanununun, 18.06.1994 günlü Resmi Gazete'de yayımlanan 4000 sayılı Kanunla değiştirilen 1.maddesi uyarınca, Posta işletmesi Genel Müdürlüğünce yürütülen telekomünikasyon hizmetlerinin sermayesinin tamamı kamu kesimine ait olacak bir anonim şirket şeklinde yapılandırılması suretiyle kurulmuş ve 233 ile 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere tabi bir kamu iktisadi kuruluşu statüsü verilmiştir

29.01.2000 günlü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren ve Telekom AŞ'nin özelleştirilmesi amacıyla yapısının yeniden düzenlenmesine yönelik kurallar getiren 4502 sayılı Kanun'un 1. maddesi ile, 406 sayılı Kanun'un 1. maddesine eklenen dokuzuncu fikrada, Telekom'un, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirket olduğu, Kamu İktisadi Teşebbüslerinin kuruluş, teşkilât ve faaliyetleri ile ilgili mevzuatın Telekom'a uygulanmayacağı kuralına yer verilmiş; anılan kural, 23.05.2001 günlü Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4673 sayılı Kanun'un 1 maddesi ile değiştirilmiş ve Telekom'un, bu Kanun ve özel hukuk hükümlerine tabi bir anonim şirket olduğu, bu Kanun hükümleri saklı kalmak üzere, kamu İktisâdi teşebbüsleri de dahil, sermayesinin yarısından fazlası kamuya ait olan kamu kurum, kuruluş ve ortaklıklarına uygulanan mevzuatın Telekom'a uygulanmayacağı belirtilmiştir.

Ayrıca Türk Telekom AŞ, 4502 sayılı Kanun'un Geçici 3. maddesi ile 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

4502 ve 4673 sayılı Kanunlar ile yapısı yeniden düzenlenen Türk Telekom'da çalışan personelin hukuki statüsü de, 406 sayılı Kanun'a 4502 sayılı Kanun ile eklenen Ek 22. madde ile yeniden düzenlenmiş ve anılan maddede Türk Telekom'daki kamu payı % 50'nin altına düşünceye kadar, Türk Telekom Yönetim Kurulu üyeliklerine atanacaklar dışında kalan personelin iş mevzuatı uyarınca istihdam edileceği, iş mevzuatına göre istihdam edilenlere ilişkin kayıt ve şartların Yönetim Kurulu tarafından tayin olunacağı kurallarına yer verilmiş, ayrıca, aynı Kanun'un Geçici 4. maddesinde, 4502 sayılı Kanun'un yürürlüğe girdiği tarihte Türk Telekom'da 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışmakta olanlardan isteyenlerin iş mevzuatına tabi personel statüsüne geçirileceği, iş mevzuatına tâbi personel statüsüne geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük haklarıyla istihdamlarına devam olunacağı kurala bağlanarak, iş mevzuatına geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük hakları korunmuştur.

Hisselerin fiilen devredildiği ve Telekomünikasyon Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi'nin imzalandığı 14.11.2005 tarihinden sonra, hisselerinin yüzde elliden fazlası özel hukuk tüzel kişisine geçen Türk Telekom kamu kuruluşu niteliğini kaybetmiştir.

Ancak, 406 sayılı Kanun'un Ek 29. maddesinin, 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fikrasında,

özelleştirme tarihi itibarıyla Türk Telekom'da çalışmakta olan personelin haklarının korunması amacıyla, hukuki statülerini ve kamu kurumlarına nakil olanaklarını belirleyen bazı özel düzenlemelere yer verilmiştir. Buna göre Türk Telekom hisselerinin devri sonucu kamu payının yüzde ellinin altına düşmesi durumunda; Türk Telekom'da, Ek 22. maddenin (a) bendinin bu Kanunla yürürlükten kaldırılan hükümleri uyarınca belirlenen aslî ve sürekli görevlerde çalışmakta olanlar ile 399 sayılı KHK'ye tâbi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışanlar ve kapsam dışı personel, kamu görevlerinden yüz seksen gün aylıksız izinli sayılacaktır. Aynı maddeye göre, bu personel belirtilen süre içinde Türk Telekom'da çalışmaya devam edecek malî ve özlük hakları Türk Telekom tarafından karşılanacak, belirtilen süre içinde nakle tâbi personelden Türk Telekom tarafından hizmetine ihtiyaç duyulmayanlar tespit edildikleri tarihten, kendi isteği ile nakil talep edenler ise talep tarihinden itibaren en geç doksan gün içinde nakil için Türk Telekom tarafından Devlet Personel Başkanlığına bildirileceklerdir.

Anılan yasal düzenlemeler karşısında Telekom AŞ.'nin özelleştirilmesi sonucunda, işlevsel görevlerde bulunan ve ikamesi kısa sürede imkânsız personelin isteklerine bağlı olarak makul bir süre kamu görevlerinden aylıksız izinli sayılarak özel hukuk tüzel kişisinde çalışmalarına olanak sağlandığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, söz konusu personelin, aylıksız izinli olarak geçen sürede kamu personeli statüleri devam etmektedir.

Diğer yandan, İmtiyaz Sözleşmesi ile bir kamu hizmetini yürütmek hakkını elde eden davalı şirkete, devir sonrasında yetişmiş personel yetersizliği nedeniyle doğabilecek aksaklıkların önüne geçilebilmesi için, 406 sayılı Kanun hükümleri ile tanınan ayrıcalıkların sonucu olarak da, bünyesinde belli süre ile çalışmaya devam eden söz konusu personelin kamu kurumlarına naklen atanmasının sağlanması amacıyla kimi görevler yüklenmiştir.

Bu görevler kapsamında 406 sayılı Kanun hükümleri uyarınca davalı şirket tarafından, hak sahibi personelinin Devlet Personel Başkanlığı'na bildirilmesi, bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi, personelin ilişiğinin kesilmesi gibi işlemler bulunmaktadır.

Sayılan işlemler, idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurmakta ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlemekte esas alınmaktadır.

Belirtilen nitelikleriyle, söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alanında tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde oldukları anlaşılmaktadır.

Öte yandan, davalı şirketin belirtilen statüsü ve özel yasa hükümleri gereğince bazı kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere sahip olması nedeniyle herhangi bir özel hukuk tüzel kişisinden farklı bir hukuki statü içinde bulunduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle diğer özel hukuk tüzel kişilerinden farklı bir ilişkisi bulunan tüzel kişilerin bazı işlemleri, nitelikleri esas alınmak suretiyle de idari işlem niteliğindedir.

O halde, imtiyaz sözleşmesi ile bir kamu hizmetini yürütmekle görevli ve yetkili kılınması nedeniyle, diğer özel hukuk tüzel kişilerinden farklı olarak kimi kamusal ayrıcalıklara ve yükümlülüklere tabi olan, 406 sayılı Kanun hükümleri ile kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan, diğer bir ifade ile kapsam dışı nakle tabi personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen davalı şirketin, belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemlerin idari işlem niteliğinde olduğu ve bu işlemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargının görevinde bulunduğu kabul edilmelidir.

Somut uyuşmazlıkta özelleştirmeden önce statü hukuku hükümlerine tabi davacı niteliğindeki personel, özelleştirme sonrası belirli bir süreliğine davalı ile özel hukuk hükümlerine tabi olarak iş sözleşmesi kapsamında çalıştırılmakta, nakledildiğinde tekrar statü hukuku kapsamına girmektedir. Davacının iş sözleşmesi ile çalıştığı dönemde, davalı şirkete davacının ücreti konusunda "artış oranının, kamudaki memur maaş artış oranında" olacağı yönünde yükümlülük getirildiği gibi 406 sayılı Kanun hükümleri uyarınca davalı şirkete, hak sahibi personeli Devlet Personel Başkanlığına bildirmesi; bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi; personelin ilişiğinin kesilmesi gibi işlemler yaptırıldığı görülmektedir. Bu işlemlerin idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlediği, söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alajımda tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde oldukları açık olup, idari işlemlerle ilgili uyuşmazlığın ise adli yargı yerinde değil, idari yargı yerinde çözümlenmesi ve 5473 sayılı Kanundan kaynaklanan ek ödeme alacağının tahsili istemiyle, anılan İdareye karşı açılan davalarda, idari yargı yerinin görevli olduğu kabul edilmelidir.

Nitekim, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 26.12.2012 gün ye/ 2012/9-1518 E., 2012/1388 K. sayılı kararı ile Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulu'nun 07.04.2011 gün 2011/55 E. 2011/205 K. sayılı kararında da; iş sözleşmesi ile çalışılan dönemde, davalı şirkete ücret konusunda "artış oranının, kamudaki memur maaş artış oranında" olacağı yönünde yükümlülük getirildiği gibi, 406 sayılı Kanun hükümleri uyarınca, hak sahibi personeli Devlet Personel Başkanlığına bildirmesi; bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi; personelin ilişiğinin kesilmesi gibi işlemler yaptırıldığı görülmektedir. Bu işlemlerin idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlediği, söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alanında tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde oldukları açık olup, idari işlemlerle ilgili uyuşmazlığın ise adli yargı yerinde değil, idari yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği ve 5473 sayılı Kanun'dan kaynaklanan ek ödeme alacağının tahsili istemiyle, anılan İdareye karşı açılan davalarda, idari yargı yerinin görevli olduğu kabul edilmiştir.

Hukuk Genel Kurulu'ndaki görüşmeler sırasında, iptali istenilen işlemin tesis edildiği tarihte davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğundan söz edilemeyeceğinden; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu görüşü dile getirilmiş ise de, yukarıda açıklanan nedenlerle bu görüş çoğunluk tarafından benimsenmemiştir.

Bu durumda mahkemece; somut uyuşmazlıkta idari yargı mahkemelerinin görevli olduğunun kabulü ile bu doğrultuda karar verilmesi gerekirken, yanlış değerlendirme ile önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır...."

denmiş olup, dava konusu işlemlerin idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurduğu ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerinin, özlük ve parasal haklarını belirlediği, söz konusu işlemlerin kamu personeli hakkında ve idare hukuku alanında tesis edilmiş birer idari işlem niteliğinde olduğu açıktır. İdare işlemleri ile ilgili uyuşmazlıkların ise adli yargı yerinde değil idari yargı yerinde çözülmesi gerekir" şeklindeki gerekçe ile "yargı yolunun caiz olmaması sebebiyle HMK 114/1-b, 115/2. maddeleri gereğince açılan davanın Usulden Reddine" kararı vermiş, verilen karar taraflarca temyiz edilmeksizin 14/11/2016 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez aynı istemle idari yargı yerinde dava açmıştır.

MUĞLA 2. İDARE MAHKEMESİ:13.12.2017 gün ve E:2017/1608, K: 2017/2235 sayılı kararı ile "Dosyanın incelenmesinden, davacının Türk Telekom A.Ş.'den Muğla Orman İşletme Müdürlüğüne nakli sırasında maaş nakil ilmühaberinde yer alması gerekirken yer verilmeyen ek tediye ve ikramiyelerden dolayı uğradığı zararın tarafına ödenmesi istemiyle açılan davada Ankara 23.İş Mahkemesi'nin 25/03/2016 tarih ve E:2016/776, K:2016/119 sayılı kararıyla uyuşmazlığın çözümünde idari yargının görevli olduğu gerekçesiyle reddine karar verildiği, görevsizlik kararının ardından dava dilekçesi ve eklerinin davacı tarafından yapılan gönderme isteği ile Mahkememiz kayıtlarına girdiği fakat, dava dilekçesi 2577 sayılı Kanunun 3.maddesine uygun düzenlenmediğinden 03/02/2017 tarih ve E:2017/156, K:2017/206 sayılı karar ile dilekçenin reddine karar verildiği, dilekçe ret kararı üzerine davacı tarafından Türk Telekom A.Ş'ye aynı istemle başvuru yapıldığı, başvurunun cevap verilmeyerek zımnen reddedilmesi sonucunda ise bakılmakta olan davanın açıldığı, 14/11/2005 tarihinde Türk Telekom A.Ş'nin hisselerinin devredilerek kamu hissesi payının %50'nin altına düştüğü ve bu tarihten sonra da Kamu İktisadi Kuruluşları arasında yer almadığı, kamu kurumu niteliğini haiz olmadığı anlaşılmaktadır.

Olayda, davacı tarafından ilgili Kanun hükümlerince düzenlenmesi istenen nakil ilmühaberinin mevcut kamu kurumunda çalışmaktayken de hak kazanacağı parasal ve mali hakları da ilgilendireceği açık olmakla beraber, nakil ilmühaberinin dava açma tarihi itibariyle kamu kurumu niteliğini haiz olmayan bir ticari işletme tarafından düzenlenmesi gerektiğinin görüldüğü, bu ticari işletmenin iradesinin Kanun hükümleri doğrultusunda oluşturulması gerektiği açıksa da mevzuatın uygulanması zorunluluğunun sadece kamu kurumları için değil, özel şahıslar için de şart olduğu, davacının mevzuattan doğan parasal haklarının ilgili Kanun hükümlerince düzenlenmesinin Türk Telekom A.Ş'nin yetkisi dâhilinde bulunduğunun açık olduğu, kurumun kamu kurumu niteliğinin devamına ilişkin herhangi istisnai mevzuat hükmüne yer verilmediği hususları göz önüne alındığında, dava açma tarihi itibarıyla kamu kurumu niteliği taşımayan bir kurumun iradesinin değerlendirilebileceği yargı merci idari yargı yerleri olmayıp, uyuşmazlığın adli yargı yerlerinde çözümlenmesi gerektiğinden Mahkememizin bu uyuşmazlığın esası hakkında görevsiz olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Açıklanan nedenlerle; (görevli yargı yerinde ayrı ve müstakil bir dava açılmakta serbest olmak üzere) 2577 sayılı Kanun'un 15/1 -a maddesi uyarınca davanın görev yönünden reddine" karar vermiş, aleyhine istinaf yoluna başvurulmayan kararın 05/02/2018 tarihi itibarıyla kesinleştiği anlaşılmıştır.

Oluşan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için davacı vekili 05/02/2018 tarihli dilekçeyle müracaat etmiş, her iki dava dosyası Muğla 2. İdare Mahkemesinin 08/03/2018 gün E:2017/1608, K: 2017/2235 sayılı üst yazısı ile Mahkememize gönderilmiş, başvuru 19/03/2018 tarihinde kayıt altına alınmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Birgül KURT ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımlarıyla yapılan 20.04.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli ve idari yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU'nun, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davalı şirkette görev yapmakta iken, 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen, sonrasında Kamu Kurumu emrine atanan davacı tarafından; maaş nakil ilmühaberinde yer verilmediğini ileri sürülen ek tediye ve ikramiye karşılığı olmak üzere 10/05/2010 tarihinden itibaren bu yana birikmiş ikramiye ve ek tediye alacaklarının şimdilik 5000,00 TL sinin davalıdan yasal faiziyle birlikte tazmini istemiyle açılmıştır.

Telekomünikasyon şebekeleri üzerinden sunulan ulusal ve uluslararası ses iletimini ihtiva eden telefon hizmetlerini 31.12.2003 tarihine kadar "tekel" olarak yürütmekle görevli kılınan ve çoğunluk hisseleri kamuya ait bulunan Türk Telekom'un, tekel kapsamında kamu hizmeti yürüten, ancak kuruluş yasasındaki son düzenlemeler ile kendine özgü statüye sahip olan ve sermayesindeki kamu payı %50'nin altına düşünceye kadar kamu kuruluşu niteliğini taşıyan bir kuruluş olduğu tartışmasızdır.

Ancak, özelleştirme kapsamında bulunan Türk Telekomünikasyon A.Ş.'deki tamamı Hazineye ait bulunan hisselerden % 55'i, 14.11.2005 tarihli Hisse Satış Sözleşmesi ile Oger Telekomünikasyon Anonim Şirketine satılmıştır.

Olayda, hisse devir (14.11.2005) tarihinde davalı şirket nezdinde çalışmakta iken 406 sayılı Yasa'nın Ek-29. maddesi ile 4046 sayılı Yasa'nın 22. maddesine göre adı Devlet Personel Başkanlığına bildirilen ve sonrasında kamu kurumu emrine atanan davacı tarafından; maaş nakil ilmühaberinin düzeltilmesi ve parasal hakların giderilmesi istemiyle dava açılmıştır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2.

maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilir.

Buna göre, maaş nakil bildirimi düzenleme ve dava tarihlerinde davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Türk Telekomünikasyon A.Ş.' nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari davadan söz etmek imkânı bulunmadığından; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden, Ankara 23. İş Mahkemesince verilen 25.03.2016 gün ve E:2016/776 K:2016/119 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Ankara 23. İş Mahkemesince verilen 25.03.2016 gün ve E:2016/776 K:2016/119 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 20.04.2018 gününde Üye Birgül KURT' un KARŞI OYU VE OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Şükrü BOZER	Mehmet AKSU	Alaittin Ali ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi AYDIN	Birgül KURT	Turgay Tuncay Varlı

KARŞI OY

Türk Telekomünikasyon Anonim Şirketi; 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu'nun, 18/06/1994 günlü, 21964 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4000 sayılı Yasa'yla değiştirilen 1. maddesi uyarınca, Posta İşletmesi Genel Müdürlüğünce yürütülen telekomünikasyon hizmetlerinin sermayesinin tamamı kamu kesimine ait olacak bir anonim şirket şeklinde yapılandırılması suretiyle kurulmuş ve 233 ile 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelere tabi bir kamu iktisadi kuruluşu statüsü verilmişken; özelleştirilmesi amacıyla 4502 ve 4673 sayılı Yasa'lar ile yapısı yeniden düzenlenmiş, 233 sayılı KHK'nin ekindeki "B-Kamu İktisadi Kuruluşları (KİK)" bölümünde yer alan kuruluşlar listesinden çıkarılmıştır.

Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nde çalışan personelin hukuki statüsü ise, 406 sayılı Yasa'ya, 4502 sayılı Yasa ile eklenen Ek 22.madde ile yeniden düzenlenmiş; aynı Yasa'nın Geçici 4. maddesinde, 4502 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girdiği tarihte Türk Telekomünikasyon A.Ş'de 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye tabi olarak kadrolu veya sözleşmeli personel statüsünde çalışmakta olanlardan isteyenlerin iş mevzuatına tabi personel statüsüne geçirileceği, iş mevzuatına tâbi personel statüsüne geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük haklarıyla istihdamlarına devam olunacağı kurala bağlanarak, iş mevzuatına geçmek istemeyenlerin mevcut statü, sosyal ve özlük hakları korunmuştur.

Hisselerin fiilen devredildiği ve Telekomünikasyon Kurumu ile imzalanan "Telekomünikasyon Hizmetlerinin Yürütülmesine İlişkin İmtiyaz Sözleşmesi" nin imzalandığı 14/11/2005 tarihinden sonra, hisselerinin yüzde elliden fazlası özel hukuk tüzel kişisine geçen Türk Telekomünikasyon A.Ş. kamu kuruluşu niteliğini kaybetmiştir.

Ancak, 406 sayılı Yasa'nın Ek 29. maddesinin, 5398 sayılı Kanun'un 14. maddesi ile değişik birinci fıkrasında; özelleştirme tarihi itibarıyla Türk Telekomünikasyon A.Ş. de çalışmakta olan personelin haklarının korunması amacıyla, hukuki statülerini ve kamu kurumlarına nakil olanaklarını belirlenerek; Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin özelleştirilmesi sonucunda, işlevsel görevlerde bulunan ve ikamesi kısa sürede imkansız personelin isteklerine bağlı olarak makul bir süre kamu görevlerinden aylıksız izinli sayılmasına ve aylıksız izin süresinin bitiminden itibaren beş yıl süre ile nakil hakları korunarak özel hukuk tüzel kişisinde çalışmalarına olanak sağlanmıştır.

Diğer yandan, İmtiyaz Sözleşmesi ile bir kamu hizmetini yürütmek hakkını elde eden Türk Telekomünikasyon A.Ş.'ne, devir sonrasında yetişmiş personel yetersizliği nedeniyle doğabilecek aksaklıkların önüne geçilebilmesi için, bünyesinde belli süre ile çalışmaya devam eden söz konusu personelin kamu kurumlarına naklen atanmasının sağlanması amacıyla, 406 sayılı Yasa hükümleri uyarınca; hak sahibi personelinin Devlet Personel Başkanlığına bildirilmesi, bildirim ile beraber personelin nakledileceği kamu kurumunda yararlanacağı parasal haklara esas olmak üzere memur maaş nakil ilmühaberi düzenlenmesi, personelin ilişiğinin kesilmesi gibi görevler yüklenmiştir.

Sayılan görevler kapsamında yapılan bu işlemler, idare hukuku alanında hukuki sonuçlar doğurmakta ve ilgili personelin nakledilecekleri kurumdaki statülerini, özlük ve parasal haklarını belirlenmesine esas oluşturmaktadır.

Bu durumda; 406 sayılı Yasa hükümleri ile kamu kurumlarına nakil hakkı bulunan personeli ile ilgili olarak bazı kamusal görevler yüklenen Türk Telekomünikasyon A.Ş.'nin belirtilen görevleri kapsamında tesis ettiği işlemin, idari işlem niteliğinde olduğu ve bu işlemden kaynaklanan uyuşmazlığa konu davanın görüm ve çözümünün idari yargının görevinde bulunduğu sonucuna varıldığından, davanın çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu yolunda verilen karara katılmıyorum. 20.04.2018

ÜYE
Birgül KURT